

Verdige levekår for alle

10.06.18

Valgkamp og anger

Tidligere SP-leder Liv Signe Navarsete angret for noen uker siden på at hun ga samtykke til Libya-krigen og gir Stoltenberg skylda. Her skal en ikke være i tvil om at den store AP-lederen og statsministeren gikk i front og tvang sine små medsøstre i rødgrønn koalisjon til motvillig underdanighet.

Dette var en svak forsvarstale fra en politiker som med åpne øyne og aktivt sinn klynget seg til et sosialistisk maktparti og avtalte ytelser og motytelser. For ingen kan vel tro at SP/Navarsete ga seg inn i denne leken vederlagsfritt. Og hvis hun gjorde det betingelsesløst, hva så med andre saker av langt mindre format enn det å gi seg med i en krig?

For meg som opererer i et lite parti, men med store ambisjoner om politisk makt og innflytelse, får spørsmålet om deltakelse i koalisjoner en ekstra dimensjon når jeg leser Navarsetes bortforklaringer. Koster det for mye å være lillesøster? Koster det for mye å delta på de betingelsene storebror dikterer?

Vi går inn i en valgkamp der et stadig svakere Ap desperat prøver fortvilt å klamre seg til fordums storhet og flytter politiske grenser både til høyre og til venstre. Vi ser en uforutsigbar statsminister Solberg som tviholder på sine partnere og potensielle medløpere (Krf). Allianser skal skapes, og prinsipper tøyes på maktposisjonenes alter i et forrykende tempo.

Går det som *vi* tror, vil PP få noen vippeposisjoner her og der, og da må nok også *vi* velge. Skal vi binde oss til en side på akse mellom knallrødt og mørkeblått, eller skal vi fristille oss totalt? Ta eksempel fra dagens Krf pr. i dag og trave langs sidelinja med håp om noen seire her og der.

Skal lokale og fylkeskommunale partilag fritt få velge hvilken side vi skal omfavne. Eller skal det gis noen sentrale føringer, veiledninger eller påbud. Hva vi enn gjør, det nytter i alle fall lite å komme noen måneder eller år senere og si som Sp at «nei dette var jeg *egentlig imot*», *men jeg var nok tvunget til det*. Det ville rett og slett være for ynkelig.

Fra min side sett er det derfor viktig så snart som mulig få kunnskaper om hva Hovedstyret i PP legger inn av tolkninger av programmet vårt når de nå skal spissformulere punkter det skal satses på i den kommende valgkampen. Det vil også få betydning for hvordan lokale og regionale partiledde skal forholde seg til allianser etter at resultatene foreligger.

Så sitter jeg her ute i Lofoten et sted og ser på ørn i midnattssol og tenker på den nærmeste framtiden. Tenker på hvilke strategier vi skal følge for å få den makta vi ønsker for å kunne påvirke politikken i vår retning. En retning der programmet gjennomsyret av generelle og aksepterte verdier som ansvar, respekt og redelighet skal styre vår politiske framferd.

Uten mulighet for senere anger og ansvarsfraskrivelse.

Ole Kristian Fiksdal
Fylkesleder PP-Akershus